

Crítica literària

Valents en la fe...

El monjo de la comunitat benedictina del monestir de Montserrat Bernabé Dalmau (Igualada, 1944) ha publicat un llibre magnífic que us convido a llegir. Tracta sobre vint màrtirs. Vint testimonis de fe, que van donar la vida per l'Evangeli entre 1936 i 1937. Vint monjos de Montserrat que van morir assassinats pel terror i l'odi del bàndol republicà cap a tot el que es considerés religiós durant la guerra civil espanyola. Bernabé Dalmau ho explica molt bé: «La persecució religiosa va prendre unes proporcions mai vistes després de l'Imperi romà. Prop de set mil eclesiàstics immolats a tot Espanya. Només a Catalunya, el nombre de preveres executats arriba a 1.541, més d'un miler de religiosos i religioses i centenars de catòlics pel fet de ser-ne.» Aquesta crua realitat és conseqüència de la vivència fidedigna de l'Evangeli. Aquests vint monjos i sants màrtirs de Montserrat són un exemple a seguir. Trobant aquesta vivència de mort diària en la projecció de la nostra nova vida, a l'exemple dels vint monjos màrtirs, aconseguirem que la nostra vida tingui sentit i germini... P. Robert Grau, P. Lleó Alesanco, P. Lluís Palacios, P. Josep M. Fontseré, P. Domingo González, P. Joan Roca, P. Ambrós Busquets, P. Plàcid M. Feliu, Gmà.

BERNABÉ DALMAU

Els màrtirs de Montserrat

Los mártires de Montserrat

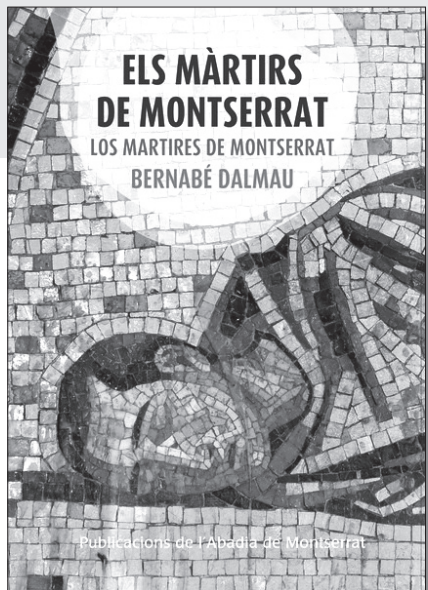
Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2013, 120 pàg.

Eugeni Erausquin, Gmà. Emilià Guila, Gmà. Bernat Vendrell, Dom Francesc de P. Sánchez, Gmà. Ildefons M. Civil, Gmà. Josep M. Jordà, P. Àngel Rodamilans, P. Pere Vallmitjana, P. Fulgenci Albareda, P. Odiló Costa, Dom Narcís Vilar, Dom Hildebrand Casanovas... tots ells són un sol carisma i diferents models de santetat, com ens comenta l'autor. Efectivament, són testimonis d'esperança de diferents edats (dels 18 als 82 anys) i de diferents oficis i nivells intel·lectuals. La vida i el martiri d'aquests valents presenten trets comuns. La seva biografia ens fa meditar. Són creients veritables que, ja abans d'afrontar el martiri, eren persones normals, de fe i pregària, particularment centrats en l'Eucaristia i en la devoció a la Mare de Déu. Van fer tot el possible, de vegades amb molta imaginació, per participar en la missa, combregar o resar el Rosari, fins i tot, quan representava un perill greu per a ells o els estava prohibit, durant el

captiveri.

Els màrtirs no es van deixar enganyar «amb especulacions sàvies: són purs miratges basats en tradicions humanes, en els poders que dominen aquest món, i no en Crist» (Col 2,8). Al contrari, van ser cristians de fe madura, sòlida, ferma. Van rebutjar els afalacs o les propostes que els feien per arrencar-los un signe d'apostasia o senzillament de minusvaloració de la seva identitat cristiana.

Com Pere, màrtir de Crist, o Esteve, el protomàrtir, els nostres màrtirs també van ser valents. Aquells primers testimonis, segons ens expliquen els Fets dels Apòstols «proclamaven amb valentia la paraula de Déu» (Fets 4,31). Així aquests valents de la fe tampoc no es van deixar intimidar per cap coacció, ni moral ni física. Van ser forts quan van ser vexats, maltractats o torturats. Eren persones senzilles i, en molts casos, febles humanament. Però en ells es va

complir la promesa del Senyor als que el confessin davant dels homes: «No tingueu por... A tot aquell qui em reconegui davant dels homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel» (Mt 10,31-32). És un llibre excel·lent que us recomano. Segur que després de llegir-lo, revitalitzareu la vostra fe, tal com em va passar a mi.

**Joan Manel
Gutiérrez
Delgado**
Llicenciat en Filosofia
i Dret

